

Egy szolga húsvétja

*Megjegyzés: Málkus annak a szolgának a neve, akinek Péter lecsapta a fülét Jézus elfogásakor. János Evangéliuma említi a nevét. Mivel a nevére emlékezett az Evangélium írója, (ami egyszeri találkozás esetén kétséges lenne, nem beszélve arról, hogy az adott helyzetben aligha kérdezték a nevét...) feltételezhető, hogy Málkus csatlakozhatott az első gyülekezetek valamelyikéhez. Erre a tényre alapozva képzeltem el a jelenet írásakor, hogy mit élhetett át Málkus a történetben. Mi, az ifjúsággal előadtuk, megdöbbenően megrázó volt még számomra is, pedig nem vállaltam nagyobb szerepet benne...
(Nem haragszom meg, ha bárki változtat a szövegén és úgy adhatja elő. Egy valamire lennék pipa: ha meglátnám nyomtatásban, vagy interneten, megváltoztatott szöveggel...)
Végezetül pedig Istenünk áldását kívánom, és nyitott szíveket a szolgálathoz!*

*A szerző
(kérdés esetén
elérhetőségem:
gkulcs@gmail.com)*

Szereplők: Málkus
Barát (Málkus barátja)
Jézus
Péter
Júdás
többi tanítvány,
2 szolgálólány,
egy férfi
tömeg ☺ (katonák, papi szolgák, nép)

Ének javaslat: Ó mennyi szív vár

Málkus és barátja összefutnak az utcán

Barát: - Szia Málkus, Hová igyekszel ilyenkor?

Málkus: - Kajafás hívatott. Még az ünnep előtt el akarnak fogni valami hamis tanítót.

Barát: - De így, éjjel? Valami fontos személy lehet. Kiről van szó?

Málkus: - Valami Jézus, Názáretből.

Barát: - Nem ő az, aki néhány napja ostorral zavarta ki a templomból az árusokat? Jól magára haragíthatta a papi tanácsot.

Málkus: - De, azt hiszem ő az.

Barát: - Azt suttogják, hogy sok csodát tett itt is meg Galileában is. Állítólag a leprásokat is meggyógyítja, meg az ördögösöket. Sőt, lehet, hogy te is hallottál Lázárról, akit feltámasztott a halálból.

Málkus: - Igen, én is hallottam ezeket. Legszívesebben kimaradnék ebből az elfogásból. De a parancs, az parancs

Barát: -De hogy találjátok meg ilyenkor?

Málkus: - Valamelyik embere fogja elmondani, hogy hol van, úgy hallottam.

Barát: - Mit akarnak tenni vele? Bántani fogják?

Málkus: - Fogalmam sincs. De ha nem érek időben a csapathoz, még nekem esik bántódásom. Jó éjszakát.

Barát: - Neked is, Málkus

Ének javaslat: Oly messzire mennék...

Jézus és a tanítványok (kb öten) sétálva beszélgetnek:

Jézus: – „Mindnyájan megbotránkoztok bennem, mert meg van írva: Megverem a pásztort, és elszélednek a juhok”. (Mk. 14.27)

Péter: „Ha mindenki meg is botránkozik, én akkor sem.” (Mk.14.29)

Jézus: „Bizony, mondom néked: te még ma, ezen az éjszakán, mielőtt kétszer megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem.” (Mk.14.30)

Péter: „Ha meg kell is hálnom veled, akkor sem tagadlak meg.”

Többiek: Mi sem, úgy van, úgy van. (Mk. 14.31 alapján)
Odaérnek a Gecsemáné kerthez

Jézus: „Üljetek le itt, amíg imádkozom.” (Mk.14.32)

(Péterhez, Jakabhoz és Jánoshoz):

„Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok.” (Mk.14.34)

Ének javaslat: Jézus, neved oly csodálatos

Jézus: „Ébredjetek, menjünk! Íme, közel van, aki engem elárul.” (Mk. 14.42)

Megjelenik Júdás, és kardokkal, botokkal felszerelt sokaság (mindenki) jön vele a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől.

Júdás: „Üdvözlégy, Mester!” (Mt.26.49)

Jézus: - „Barátom, hát ezért jöttél?” (Mt. 26.50)

Péter kardot ránt, levágja Málkus fülét.

Málkus: - Jajj, a fülem!

Jézus: „Tedd hüvelyébe a kardodat! Vajon nem kell kiinnom azt a poharat, amelyet az Atya adott nekem?” (Jn. 18.11)

Jézus meggyógyítja a fülét, Málkus láthatóan csodálkozik, a fülét tapogatja.

A tanítványok elfutnak. Jézust elvezetik. Csak Málkus marad csodálkozva.

Ének javaslat: Ámulok, hogy Ő az ártatlan

Szolgálólány: „Te is a názáreti Jézussal voltál.” (Mk.14.67)

Péter: „Nem tudom, nem is értem, mit beszélsz.”

Másik szolgálólány: „Ez közülük való.” (Mk. 14.69)

Péter: - „Nem vagyok” (Mk. 14.70 alapján)

Egy férfi: „Bizony, közülük való vagy, hiszen Galileából való vagy te is.” (Mk.14.70)

Péter: „Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek.” (Mk. 14.71)

Péter az arcába temeti a kezét és elkullog.

Ének javaslat: Gondokba fojtottan jövök eléd

Barát: - Nocsak, Málkus, újra találkozunk. Te már ilyen reggel kószálsz?

Málkus: - Nemigen tudtam aludni.

Barát: - Mi történt tegnap? Hol volt a názáreti?

Málkus: - A Gecsemáné kertben volt. Úgy tűnt, mintha Jézus tudta volna, hogy jövünk. Nem lepődött meg. Még csak nem is haragudott, nem tiltakozott.

Barát: - Úgy hallottam sok követője van. Nem védték meg?

Málkus: - Egyiküknél volt egy kard, előrántotta és felém csapott.

Barát: - Még szerencse, hogy nem sérültél meg.

Málkus: - De igen. Az az ember levágta a fületem a kardjával, és magam se tudom, hogy történt, de Jézus meggyógyított. A követőjére pedig ráparancsolt, hogy tegye el kardot.

Barát: - Ez tényleg hihetetlen. Mi történt azután Jézussal?

Málkus: - Nem tudom, engem hazaküldtek. Ma reggel azt hallottam, Pilátus elé akarják vinni.

Barát: - Akkor tényleg komoly az ügy. Biztos valami nagy gazember lehet ez a tanító, ha így felbosszantotta a papokat.

Málkus: - Mi van, hogyha nincs igazuk? Mi van, hogyha tényleg az Isten küldte Jézust? Ezen gondolkodtam egész éjjel. Szeretném látni, mit lesz vele.

Barát: - Nézd kijött Pilátus. Két fogoly van vele. Melyik Jézus?

Málkus: - Az ott. Szörnyen megverték, alig ismerni fel. Remélem most már elengedik.

Barát: - Pilátus azt kérdezi, melyik foglyot engedje el.

Málkus: Jézust! Jézust!

Tömeg egyszerre Málkussal: Barabbást! Barabbást!

Barát: - Most meg úgy hallom azt kérdezi Pilátus, hogy mit csináljon Jézussal.

Tömeg: Feszítsd meg!

Málkus: Jajj, ne!

Ének javaslat: Lent a Via Dolorosán

Lk. 23.33-48